

Διδαχή την Κυριακή μετά τα Θεοφάνεια για τη μετάνοια (Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 11 Ιανουαρίου, 2019

«Μετανοείτε· ήγγικε γαρ η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 4, 17)

Με αυτά τα βαρυσήμαντα και ιερά λόγια άρχισε το κήρυγμά Του προς την πεσμένη ανθρωπότητα ο ενανθρωπήσας Λόγος. Απλή είναι φαινομενικά η διδαχή. Αλλά πρέπει να την κατανοήσουμε μέσ' από την ίδια τη ζωή μας.

Τότε θα μας αποκαλυφθεί ότι **μέσα σ' αυτές τις λιγοστές και κοινότοπες λέξεις κλείνεται ολόκληρο το Ευαγγέλιο**. Και ο απόστολος Παύλος, άλλωστε, μιλώντας για το κήρυγμά του σ' ολόκληρη σχεδόν τη γνωστή τότε οικουμένη, τόνιζε: *«Κήρυττα και στους Ιουδαίους και στους Έλληνες, προτρέποντάς τους να μετανοήσουν ενώπιον του Θεού και να πιστέψουν στον Κύριό μας Ιησού Χριστό»*.

Αδελφοί! Για να πιστέψουμε στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, χρειάζεται μετάνοια. Για να παραμείνουμε σ' αυτή τη σωτήρια πίστη, χρειάζεται μετάνοια. Για να προοδεύσουμε πνευματικά, χρειάζεται μετάνοια. Για να κληρονομήσουμε τη βασιλεία των ουρανών, χρειάζεται μετάνοια.

Όλα αυτά αναφέρονται στην Αγία Γραφή με κάθε σαφήνεια.

Η Αγία Γραφή μας διδάσκει: *«Ο Θεός έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο, προκειμένου να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού»*. *«Όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, δεν έχει να φοβηθεί τη θεϊκή κρίση· όποιος, όμως, δεν πιστεύει, έχει κιόλας καταδικαστεί»*. *«Το φως»*, δηλαδή ο Χριστός, *«ήρθε στον κόσμο, αλλά οι άνθρωποι αγάπησαν περισσότερο το σκοτάδι παρά το φως, γιατί οι πράξεις τους ήταν πονηρές. Κάθε άνθρωπος που πράττει έργα φάυλα, μισεί το φως και δεν έρχεται στο φως, γιατί φοβάται μήπως αποκαλυφθούν τα έργα του και κριθούν»*.

Για τους υποδουλωμένους στο πάθος της κενοδοξίας η Γραφή επισημαίνει : *«Πώς μπορείτε εσείς να πιστέψετε, αφού αποζητάτε τον έπαινο ο ένας του άλλου, και δεν επιδιώκετε τον έπαινο του μοναδικού Θεού;»*.

Οι αιχμαλωτισμένοι από το πάθος της φιλαργυρίας όχι μόνο δεν πίστεψαν στον Κύριο, αλλά και Τον χλεύαζαν, όταν Αυτός τους δίδασκε για την αναγκαιότητα και ιερότατη μνήμη της αιωνιότητας, καθώς και για τη διευθέτηση των επίγειων πραγμάτων σύμφωνα με τον αιώνιο προορισμό του ανθρώπου.

Οι απατημένοι από το πάθος του φθόνου όχι μόνο δεν πίστεψαν στον Κύριο, αλλά και συνωμότησαν εναντίον Του για να Τον θανατώσουν, διαπράττοντας θεοκτονία.

Όλοι οι μολυσμένοι από πρόσκαιρα και **αμαρτωλά πάθη**, σύμφωνα με την αψευδή μαρτυρία του Ευαγγελίου, αρνούνται να συμμετάσχουν στους πνευματικούς γάμους του Υιού του Θεού, καθιστώντας οι ίδιοι τον εαυτό τους ανάξιο της ευλογημένης ενώσεως μ' Εκείνον.

«Δεν μπορείτε να είστε δούλοι και του Θεού και του μαμωνά». Δεν μπορείτε να υπηρετείτε δύο κυρίους ταυτόχρονα, και τον Θεό και την αμαρτία. *«Μετανοείτε»,* λοιπόν, *«γιατί έφτασε η βασιλεία των ουρανών».* *«Μετανοείτε και πιστεύετε στο Ευαγγέλιο».*

Αλλά κι εκείνος που έχει πιστέψει στον Χριστό, κι εκείνος που έχει αποφασίσει να αποδεικνύει συνεχώς την πίστη του με τα έργα και τη διαγωγή του, χρειάζεται, επίσης, τη μετάνοια. Τι νομίζετε, αδελφοί; Ποιος είναι ο πρώτος καρπός της ζωντανής πίστεως; Ποιος είναι ο πρώτος καρπός της τηρήσεως των εντολών του Χριστού; Δανείζομαι την απάντηση από τον **όσιο Συμεών τον Νέο Θεολόγο**, που γνώρισε την παραπάνω αλήθεια μέσ' από τις προσωπικές του ιερές εμπειρίες: **«Η ακριβής τήρηση των εντολών διδάσκει τους ανθρώπους πόσο αδύναμοι είναι».** Ακριβώς. Μόλις πιστέψει κανείς στον Χριστό και αρχίσει να εκπληρώνει τις πανίερές ευαγγελικές εντολές ή, αλλιώς, να πράττει τα έργα της ανακαινισμένης φύσεως, τότε, ξαφνικά, **νιώθει να φανερώνεται μέσα του η πεσμένη φύση του, που ως τότε ήταν κρυμμένη από τα μάτια του,** και αρχίζει να εναντιώνεται πεισματικά στο Ευαγγέλιο. **Αλλεπάλληλες είναι τώρα οι αφανείς πτώσεις στη ζωή του αγωνιστή του Χριστού.** Γι' αυτό και αυθόρμητα εξομολογείται μαζί με τον απόστολο: **«Εσωτερικά συμφωνώ και χαίρομαι με όσα λέει ο νόμος του Θεού. Διαπιστώνω, όμως, πως η πράξη μου ακολουθεί έναν άλλο νόμο, που αντιστρατεύεται τον νόμο με τον οποίο συμφωνεί η συνείδησή μου: Είναι ο νόμος της αμαρτίας, που κυριαρχεί στην ύπαρξή μου και με κάνει αιχμάλωτό της. Τι δυστυχισμένος, αληθινά, που είμαι! Ποιος μπορεί να με λυτρώσει από την ύπαρξη αυτή, που έχει υποταχθεί στον θάνατο;».** Από τη διαπίστωση αυτή, στην ψυχή του χριστιανού αρχίζει να γεννιέται η μακάρια **πτωχεία του πνεύματος,** να εμφανίζεται το **κατά Θεόν πένθος,** να διαπλάθεται **καρδιά γεμάτη συντριβή και ταπείνωση,** καρδιά την οποία *«ο Θεός δεν θα περιφρονήσει».*

Όταν ο άνθρωπος ζει σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, η μετάνοια, στην οποία αυτό μας καλεί, εμφανίζεται σαν φυσική στην ψυχή του. Η μετάνοια, λοιπόν, είναι απαραίτητη όχι μόνο για να πιστέψει κανείς στον Χριστό,

αλλά και για να παραμείνει στην πίστη και για να προοδεύσει στην πνευματική ζωή. Η μετάνοια είναι άρρηκτα συνενωμένη με τη ζωντανή πίστη στον Χριστό.

«Μετανοείτε, γιατί έφτασε η βασιλεία των ουρανών». Απομένει να εξηγήσουμε και τούτο: **Γιατί σ' αυτά τα λόγια του Κυρίου μας η εξαγγελία της εγγύτητας της ουράνιας βασιλείας βρίσκεται αμέσως μετά την κλήση σε μετάνοια; Γιατί δεν παρεμβάλλεται κάποιος αγώνας, κάποια ενέργεια του ανθρώπου;** Επειδή ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, «ο Αμνός του Θεού που σηκώνει την αμαρτία του κοσμου», έκανε τα πάντα για τη σωτηρία μας: **Μας συμφιλίωσε με τον Θεό και μας άνοιξε την ουράνια βασιλεία.** Από μας δεν ζητείται παρά ένας μόνο κόπος, ο κόπος της αποδοχής της σωτηρίας που μας δόθηκε από τον Θεό **χαριστικά και ολοκληρωτικά, ο κόπος της μετάνοιας.** Η βασιλεία των ουρανών και ο ουράνιος Βασιλιάς είναι κοντά μας, κοντά μας όσο δεν λέγεται, κοντά μας πολύ περισσότερο απ' όσο φανταζόμαστε. «Δείτε με, στέκομαι μπροστά στην πόρτα» της καρδιάς σας, μας λέει αυτός ο Βασιλιάς, «και χτυπώ. Αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου και μ' ανοίξει την πόρτα, θα μπω μέσα του και θα δειπνήσω μαζί του, κι αυτός μαζί μου». Και η πόρτα της καρδιάς μας ανοίγει για τον ουράνιο Βασιλιά με τη μετάνοια.

«Μετανοείτε· ήγγικε γαρ η βασιλεία των ουρανών». Αμήν.

(Πηγή: "Ασκητικές ομιλίες Α'" Αγίου Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ, επισκόπου Καυκάσου και Μαύρης Θάλασσας, Εκδ. Ιεράς Μονής Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής)